

यज्ञियदेशः, पुं, (यज्ञियश्चासौ देशश्चेति ।)
 यागकरणीपशुकृद्देशः । यथा, मनुः । १२२३ ।
 “क्षत्रवारस्तु चरंति ऋगो यत्र सभाभवतः ।
 स ज्ञेयो यज्ञियो देशो ऋक्षदेशस्ततः परः ।”
 यज्ञियशाला, स्त्री, (यज्ञिया शाला ।) याग-
 मण्डपम् । इति ञटाधरः ।
 यज्ञीयः, पुं, (यज्ञे भवः इति । यज्ञ + “गहादि-
 भ्यच् ।” ४ । २ । १२० । इति ङः ।) उडुम्बर-
 वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । यागसम्बन्धि-
 नि । (यथा, महाभारते । ३ । १२४ । ६ ।
 “प्रशस्तेऽहनि यज्ञीये सर्वकामसम्बद्धिमतु ।
 कारयामास श्रयांतिर्यज्ञायतनसुतमम् ।”)
 यज्ञीयब्रह्मपादपः, पुं, (यज्ञीयश्चासौ ब्रह्मपादप-
 ष्चेति ।) विककृतवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ।
 यज्ञेचरः, पुं, (यज्ञानामौचरः ।) विष्णुः । यथा,
 “यज्ञेचरो ह्यसमस्तकथ-
 भोक्ताययात्मा हरिरीचरोऽथ ।
 तत्प्रतिघानादपयानु सद्यो
 रचांस्तथैवाण्यसुराश्च सर्वे ।”
 इति आहृतत्वम् ।
 यज्ञेष्टं, स्त्री, (यज्ञे इष्टम् ।) दीर्घरोहिषकवृक्षम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 यज्ञोडुम्बरः, पुं, (यज्ञोचितः उडुम्बरः ।) उडु-
 म्बरवृक्षः । यज्ञोडुम्बर इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 हेमडुम्बरी २ यज्ञफलः ३ यज्ञाङ्गः ४ हेमडुम्बकः
 ५ उडुम्बरः ६ यज्ञफलः ७ । इति शब्दरत्ना-
 वली । अथ गुणाः यथा, भावप्रकाशे ।
 “उडुम्बरो हिमो ऋषो गुरुः पितृकपासुरतु ।
 मधुरस्तुबरो वयस्यो ब्रह्मशोधनरोपयः ।”
 यज्ञोपवीतं, स्त्री, (यज्ञवृत्तं उपवीतम् ।) यज्ञ-
 सूत्रम् । पैता इति भाषा । तत्पर्यायः । पवि-
 त्रम् २ ब्रह्मसूत्रम् ३ द्विजायनी ४ । इति
 त्रिकाशेषः । तस्य निरूपणं यथा । उप-
 वीतमाह गोभिलः । यज्ञोपवीतं कुरुते सूत्रं
 वस्त्रं वा अपि वा कुशरज्जुमेव । यज्ञोपवीतं
 विशुद्धविन्धासधारकमेतया कुरुते । किं
 तत् सूत्रम् । सूत्रं विशेषवति हृद्योगपरिशुद्धम् ।
 “ऊर्ध्वं चिहृतं कार्यं तन्मुत्रयमघोरतम् ।
 त्रिहृतञ्चोपवीतं स्यात्तस्यैको यन्त्रिरिष्यते ।”
 वामावर्तवर्जितं तन्मुत्रयं त्रिगुणं कृत्वा दक्षिणा-
 वर्तवर्जितं कार्यं एवं त्रिहृतं त्रिसवं उपवीतं
 स्यात् । एको यन्त्रिरिति नानात्वनिषेधार्थम् ।
 तथा बौधायनः ।
 “कौषं सौत्रं त्रिहृतं यज्ञोपवीतमानामेः ।”
 कौषं कृमिकोषोर्ध्वं पट्टसूत्रादिमयमित्यर्थः ।
 सौत्रं कार्पासोर्ध्वम् । तथा मनुः ।
 “कार्पासमुपवीतं स्यात् विप्रस्थोर्ध्वतं चिहृतम् ।
 शूत्रसूत्रमयं राज्ञो वैश्वस्याविकर्षात्रिकम् ।”
 त्रिहृततमित्युक्तत्वात् मनुवचनेऽपि त्रिहृतञ्च
 त्रिसवत्वेन विशेष्यम् । यत्तु पैठीनसिबचनम् ।
 कार्पासमुपवीतं षट्त्वनु त्रिहृतं ब्राह्मणस्य ।
 सौमं राजन्यस्य । आविकं वैश्वस्य । तत्रव-

तन्वसम्भवे षट्त्वनुविधायकम् । नवतन्तु-
 लम्बमाह देवणः ।
 “यज्ञोपवीतं कुर्वीत सूत्राणि नव तन्तवः ।
 एकेन यन्त्रिणा तन्तुर्द्विगुणस्त्रिगुणोऽथवा ।”
 एकेन यन्त्रिणा युक्त इति शेषः । द्विगुण-
 स्त्रिगुणोऽथवेति । तन्तुवनेन द्विसवत्त्रिसवो वा
 कर्तव्यः । द्विसवत्वं त्रिसवत्वासम्भवे । गोभिले
 वाशब्दो विकल्पार्थः । अपिशब्दो वस्त्रकुश-
 रज्जुवोः सूत्राणुकल्पप्रदर्शनार्थः । एवकार-
 त्रिसवत्वव्यवच्छेदार्थः । द्वितीयो वाशब्दः
 अगुक्तमौज्जवाणादिसमुच्चयार्थः । तथा निगम-
 परिशुद्धम् । वाससा यज्ञोपवीतानि कुरुते तद-
 भावे चिहृता सूत्रेण । कुशसुज्जवाणप्रतिसर-
 रज्जुभिर्वा । बालोऽथ गोबालः । यथा देवणः ।
 “कार्पाससौमगोबालशररज्जुहृत्कोर्ध्वम् ।
 सदा सम्भवतो धार्यमुपवीतं द्विजातिभिः ।”
 तदभाव इति करणादस्माभावे कुशरज्जुभिरिति
 बोध्यम् । इति आहृदविवेकः ॥ ३ ॥ अघोप-
 नयनदिनम् । तत्र गर्भारमेऽप्ये ब्राह्मणस्योप-
 नयनं शक्यम् । चन्द्रियस्य गर्भेकादशे । गर्भ-
 दादशे वैश्वस्य शक्यम् । अत्रासामर्थ्ये ब्राह्म-
 णस्य षोडशवर्षपर्यन्तमेव । चन्द्रियस्य द्वाविं-
 शतिवर्षपर्यन्तम् । वैश्वस्य चतुर्विंशतिवर्ष-
 पर्यन्तं तदनुष्ठानकालः । तत्र मासाः माच-
 फालगुणचैत्रवैशाखज्येष्ठाश्रावण विहिताः । तत्र
 तिथयः द्वितीयेकादशीद्वादशीपञ्चमीदशमी-
 ष्टमी विहिताः । तत्र वाराः वृहस्पति-
 शुक्ररवौर्वा प्रशस्ताः । वामगानां मङ्गल-
 वारोऽपि । तत्र नक्षत्राणि । स्वाती ज्येष्ठा
 धनिष्ठा अश्विनी अनुराधा हस्ता रेवती पुष्या
 चित्रा अश्लेषा ऋगशिरः शतभिषा पूर्वफल्गुनी
 उत्तरफल्गुनी पूर्वभाद्रपदा उत्तरभाद्रपदा
 रोहिणी पूर्वाषाढा । तत्र जपानि वृषसिंह-
 तुलाघुर्मौनसंज्ञकानि । तत्र पक्षः शुक्लः ।
 तत्रान्नादिशोभने अनध्यायादीन् परिवर्ज्य
 कर्त्तव्यम् । इति ष्योतिषतत्त्वमतम् ॥ ३ ॥
 अघोपनयनम् । तत्र गोभिलः । गर्भारमेऽप्यु
 ब्राह्मणहपनयेत् गर्भेकादशेऽप्यु चन्द्रियं गर्भ-
 दादशेऽप्यु वैश्वम् । आगोऽश्रात् ब्राह्मणस्यान-
 तीतः काको भवति आदाविश्रात् चन्द्रियस्य
 आचतुर्विंशत् वैश्वस्य । अत ऊर्ध्वं पतित-
 सावित्रीका भवन्ति । नैतानुपनयेयुर्नाथाप-
 येयु नैरभिनवाहयेयुः । आगोऽश्रादित्वाभि-
 विधावाह । तथा च विष्णुधर्मोत्तरम् ।
 “षोडशशब्दो हि विप्रस्य राजन्यस्य द्विविंशतिः ।
 विंशतिः सचतुर्थो च वैश्वस्य परिकीर्त्तता ।
 सावित्री नातिवर्त्तत अत ऊर्ध्वं निवर्त्तते ।”
 अत्र षोडशवर्षाणाहपनयनाङ्गता प्रतीयते ।
 “पतितता यस्य सावित्री दश वर्षाणि पञ्च च ।
 ब्राह्मणस्य विशेष्य तथा राजन्यवैश्वयोः ।
 प्रायश्चित्तं भवेद्देवां प्रोवाच वदतां वरः ।”
 इति यमवचनेन तदङ्गता प्रतीयते अनयोर्गर्भ-

जन्मगन्धनाभ्यामविरुद्धता । तथा च माण्डूक्यः ।
 “व्रतवन्विवाहे च वस्त्रपरिगन्धनाहुराचार्याः ।
 आधानपूर्वकमेके प्रक्षुत्पूर्वकं सदास्ये तु ।”
 यत्तु द्विजानामित्युपक्रम्य पैठीनसिबचनम् ।
 द्वादशषोडशविंशतिश्चेदतीता अवबृहकाला
 भवन्ति । तद्वादशवर्षाद्युपरि ब्राह्मणादीनां महा-
 यादृतिहोमप्रायश्चित्तार्थं षोडशवर्षोपरि गुरु-
 प्रायश्चित्तमिति । तथा च शब्दलिखितौ । ब्राह्म-
 णान्नायकं चरेत् गोपदानञ्च कुर्वीत । चान्द्रा-
 यथाशक्तौ धेनुचक्रं तन्मूल्यां वा सार्द्धं द्विविंशति-
 कार्पासयाः गोमूल्यां कार्पासया एकः मिलित्वा
 सार्द्धं चयोर्विंशतिकार्षापणाः देयाः । पितृमाह-
 रहितस्य निःसस्य देशोपब्रवादिना पतित-
 सावित्रीकच्छ वा विषये तु मनुर्विष्णु ।
 “देवां द्विजानां सावित्री वातुतिष्ठेद् यथाविधि ।
 तीक्ष्णारित्वा नीनु क्षुब्धान् यथाविधुपना-
 ययेत् ।
 क्षुब्धं प्राजापत्यम् । तदग्रज्ञौ धेनुत्रयं तन्मूल्यां
 वा नव कार्षापणाः । अज्ञतप्रायश्चित्तं प्रत्याह
 नैतानिन्वादि । तत्र बहुवचनं तत्कर्मसंस्मरणं
 प्रायश्चित्तप्रदर्शनार्थम् । तथा च सूत्रान्तरम् ।
 “ब्राह्मणार्थस्य सुक्रान्नं क्षुब्धपादेन युध्यति ।
 यज्ञोपनयते ब्राह्मणान् त्रिभिः क्षुब्धैः स युध्यति ।”
 सुज्वलभोमहात्वाचिन्तामययोः ।
 “स्वातीशुक्रधनामिन्द्रिकरमे पौष्ण्यचित्रा-
 हरि-
 ष्विन्दौ तोयपती भगोऽदितिस्तुते भाद्रपदे सागरे ।
 केनस्ये भृगुनेऽङ्गिरःशशिसुते चन्द्रे च तारे शुभे
 कर्त्तव्यं व्रतकर्म मङ्गलतथौ वाराः चितार्क-
 ष्यकाः ।”
 अदितिस्तुत उत्तरफल्गुनी । सागरः पूर्वा-
 षाढा । शौपिकायाम् ।
 “नीवाकेन्दूः शुद्धौ हरिश्चयनवह्निभंस्करे
 चोत्तरस्ये
 साध्याये वेदवर्षाधिप इह शुभदे चौरिमे
 नादितौ च ।
 सुक्रार्केष्वर्षण्ये रविमदनतिथिं प्रोक्तम्
 षष्ठादमेन्दुं
 नो नीवास्तातिचारेऽर्कचित्तगुरुदिने काल-
 शुद्धौ व्रतं स्यात् ।”
 रविमदनतिथिं सप्तमीं त्रयोदशीम् । षष्ठाद-
 मेन्दुं जयाधिपत्या । ह्यल्पिन्तामजौ ।
 “माघे द्विविंशतीनाः फालगुने च द्वादशतः ।
 चैत्रे भवति मेघावो वैशाखे कोविदो भवेत् ।
 ज्येष्ठे गहननीतिश्च आषाढे क्रतुभाजनः ।
 श्रैष्वन्व्येऽनु रात्रिः स्यान्निविद्धं निश च व्रतम् ।”
 राजमार्कः ।
 “पुनर्वसौ कृतो विप्रः पुनः संस्कारमर्हति ।”
 आश्वलायनः । उदयने आपूर्वमासे पक्षे
 कल्याणे नक्षत्रे चङ्गोपनयनगोदानविवाहाः ।
 विवाहः सार्वकालिक इत्येके । आपूर्वमासे
 पक्षे शुके पक्षे । वृहद्गर्गः ।